

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้สุยโมเดล ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษานำเสนอตาม ลำดับขั้นดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 การศึกษาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ด้วยสุยโมเดล พบว่า (1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.66 จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.83 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.19 จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.25 (2) ด้านความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.77 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 67.70 (3) ด้านทักษะทางปัญญาก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.86 จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.72 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.50 จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.72 (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.71 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.57 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.57 และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.68 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 43.40 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.63 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.15

1.2 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยสุยโมเดล ผลการวิจัยมีดังนี้

- 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม พบว่า ก่อนเรียนกับหลังเรียนไม่แตกต่างกัน
- 2) ด้านความรู้ พบว่า นักเรียนมีความรู้หลังจากเรียนด้วยสุยโมเดล สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 3 รายวิชา จาก 4 รายวิชา
- 3) ด้านทักษะทางปัญญา พบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ สุยโมเดล นักเรียนมีทักษะทางปัญญาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 1 รายวิชา จาก 2 รายวิชา
- 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบพบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ สุยโมเดล นักเรียนมีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี พบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบสุมโมเดล นักเรียนมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และเทคโนโลยีสูงวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 การศึกษาความคงทนด้านความรู้หลังจากจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยสุมโมเดล พบว่า นักเรียนมีความรู้หลังจากเรียนด้วยสุมโมเดล ไปแล้ว 2 สัปดาห์สูงกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่าหลังจากเรียนไปแล้วในช่วงระยะเวลาหนึ่ง นักศึกษายังคงมีความรู้ในเนื้อหาที่เรียน ในบางรายวิชา

1.4 การศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยสุมโมเดล พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56) โดยด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ผลที่ได้รับจากการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งเป็นความพึงพอใจในระดับมากรองลงมาคือสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และ 4.09 ตามลำดับส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อนำไปสู่การตอบคำถามการวิจัยที่ต้องการนำเสนอ “ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทั้ง 5 ด้านของนักศึกษานักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจากการจัดการเรียนการสอนด้วยสุมโมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี” มีประเด็นสำหรับการอภิปรายผลที่สำคัญดังนี้

2.1 ผลจากการทดลองใช้สุมโมเดลในการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะทั้ง 5 ด้านของนักศึกษตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงผลจากการทดลองใช้สุมโมเดล ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสุมโมเดลได้รับการพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากคณาจารย์หลากหลายศาสตร์ร่วมกันเพื่อค้นหารูปแบบวิธีสอนในรายวิชาบรรยายให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีและเน้นให้เกิดการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thailand Qualification Framework for Higher Education: TQF) เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการผลิตบัณฑิตในทุกมิติ ให้ตอบสนองกับการพัฒนาประเทศ ซึ่งสุมโมเดลเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ ประกอบไปด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ สร้าง เสาะ สุขสนุก สำเร็จ และสุมซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา, 2542 : หน้า 7-8)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านของนักศึกษตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเด่นชัดจากการทำกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียน เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ที่ประสบ

ผลสำเร็จในทีมขนาดเล็ก โดยผู้สอนให้สมาชิกภายในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และช่วยกันเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จในกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกัน โดยใช้ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในเนื้อหา สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบการเรียนรู้ส่วนตน และมีการช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมในการเรียนรู้ด้วยกัน อีกทั้งยังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการเชื่อมโยงความรู้ที่สมาชิกในกลุ่มมี อยู่ในอดีตและสังเคราะห์ความรู้เหล่านั้นร่วมกันเพื่อที่จะสร้างเป็นความรู้ใหม่ (Garlach, 1994 : หน้า 5-13) สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2545 : หน้า 99) ที่กล่าวว่า การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotive Interaction) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skills) และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ซึ่งทั้งหมดเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจากผลของการวิจัยชี้ให้เห็นถึงจำนวนนักศึกษาที่มีทักษะทั้ง 5 ด้านที่เพิ่มขึ้น โดยการเปรียบเทียบจำนวน นักศึกษาระหว่าง “ก่อน” การใช้สยโมเดล และ “หลัง” การใช้สยโมเดล พบว่า หลังจาก การใช้สยโมเดลจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้าน ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ผู้สอน จะต้องศึกษาหาวิธีการสร้างแรงจูงใจ และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป ซึ่งทักษะทั้ง 5 ด้านสามารถจัดการเรียนรู้โดยใช้สยโมเดลของ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจากลำดับขั้นในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. สร้าง ผู้สอนจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจเพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความ ต้องการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ร่วมกับบทเรียน ผู้สอนจะทำการ พูดคุยและสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร และชี้ให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อให้ ผู้เรียนเห็นจุดหมายปลายทาง และความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับในการทำกิจกรรมกลุ่มในบทเรียนผู้สอนใช้ วิธีการโน้มน้าวให้ผู้เรียนคล้อยตาม และมีทัศนคติที่ดีกับบทเรียน อันจะนำไปสู่ความต้องการติดตาม เนื้อหา และกิจกรรมกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนในเบื้องต้น ว่าผู้เรียนทุกคนจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ได้

2. เสาะ ผู้สอนต้องเสาะหาความรู้เดิมของผู้เรียน ใช้วิธีการตั้งคำถามภายในห้องเรียนให้ สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดหาคำตอบ เพื่อที่ผู้สอนจะได้ทราบถึงภูมิหลัง หรือความรู้พื้นฐานของ ผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ผู้สอนจะทราบถึงทิศทางในการจัดการเรียนการสอนว่า ควรจะ เริ่มสอนจากจุดใด และจะสอนอย่างไรในความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนแต่ละคนที่มี ความแตกต่างกันผู้เรียนจะได้รับการพัฒนามิติการมีส่วนร่วมทั้งระหว่างผู้สอน และสมาชิกในกลุ่ม

3. สุขและสนุก เมื่อผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมกับสมาชิกในกลุ่มประกอบกับการบรรยาย ของผู้สอนแล้ว ส่งผลให้เกิดความท้าทายของผู้เรียน ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีม ส่งผลให้เกิด ภาวะผู้นำ การแบ่งงานกันทำ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองภายในกลุ่ม การ ทำกิจกรรมกลุ่มส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนการสอนในรายวิชาบรรยายจะไม่เกิดความน่าเบื่ออีก ต่อไป ผู้เรียนจะมีความตั้งใจเพิ่มมากขึ้น และมุ่งมั่นที่จะสร้างผลงานผ่านกิจกรรมกลุ่มที่ผู้สอน

กำหนดให้ทำ ผู้เรียนจะมีความสุขและสนุกขณะเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4. สำเร็จ หลังจากที่ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจและได้รับแรงจูงใจในการเรียนในรายวิชาบรรยายในแต่ละครั้ง จากการ “สร้าง” มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยการ “เสาะ” อย่างมีความสุขและสนุก” จากการร่วมทำกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนแล้ว ผู้เรียนจะเข้าใจในบทเรียน มีความมั่นใจในความรู้และประสบการณ์ที่ตนเองได้รับจากอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถนำเสนอผลงานกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินผลหลังจากการเรียนการสอน โดยดูจากความสามารถของผู้เรียน และผลคะแนนในการทำกิจกรรมกลุ่ม จึงถือว่าผู้เรียนประสบความสำเร็จในรายวิชาต่างๆ อีกทั้งผู้สอนก็รู้สึกถึงความสำเร็จ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจทั้งผู้เรียน และผู้สอน

5. สุข เป็นการผลักดัน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้เร็ว และง่ายขึ้นในรายวิชาอุตสาหกรรมगतการทอเย็บ ผู้สอนจะใช้วิธีการแนะนำ (Coaching) โดยให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิด เน้นการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ผู้สอนจะแนะนำผู้เรียนแบบกัลยาณมิตร และปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นใจเพื่อนที่เรียนช้าหรืออ่อนกว่า โดยการให้ “เพื่อนช่วยเพื่อน” เน้นการพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยผู้สอนดูแลอย่างใกล้ชิด เกิดเป็นมิตรภาพในการร่วมกันพัฒนาการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้เรียนมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการเอื้อเฟื้อแบ่งปันให้แก่ผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคม และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้สอนกับผู้เรียนอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าผู้เรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่จัดการเรียนการสอนในรูปแบบสุขโมเดล ถึงแม้ว่าจะมีแต่ละรายวิชาจะมีอัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน แต่กระบวนการสอนด้วยสุขโมเดลมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละสาขาวิชาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้านเพิ่มขึ้น

สุขโมเดลเป็นนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน (Active Learning) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบวิธีการบรรยาย (Standard Lecture Format) และการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนพบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาทัศนคติของผู้เรียน และส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีกด้วย (Armbruster et al., 2009 : หน้า 203-213) อีกทั้งวิธีการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนช่วยเพิ่มความผูกพัน และเพิ่มประสิทธิภาพของผู้เรียน (Student Performance) ด้วย (Jung et al., 2017 : หน้า 108-118)

5.2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะทั้ง 5 ด้านของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี โดยใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยสุขโมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะทั้ง 5 ด้านของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจากการจัดการเรียน

การเรียนรู้ด้วยสยโมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งหมายถึงนักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจากการจัดการเรียนการรู้ด้วยสยโมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อยู่ใน “ระดับมาก” อย่างไรก็ตามผู้สอนควรรักษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียน หรือพัฒนาให้ดีกว่าเดิม ทั้งนี้ ปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอน หรือผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องทราบผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากส่งผลต่อภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Henning et al. (2001 : หน้า 331-344) ที่อธิบายถึงคุณภาพการสอน และความพึงพอใจของการเรียนรู้ ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยมีส่วนสำคัญในการสร้างความภักดีของผู้เรียน (Students' Loyalty) จากทฤษฎีความพึงพอใจของการเรียนรู้ (Learning Satisfaction) เป็นแนวคิดที่ประยุกต์จากความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) โดยอธิบายว่า ความภักดีของผู้เรียนมีส่วนสำคัญที่จะช่วยเป็นกระบอกเสียง และช่วยในการบอกต่อ (Word of Mouth) ให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความน่าเชื่อถือของยี่ห้อ (Brand) เชื่อว่าผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา (Education Products) ผู้เรียนมีสิทธิที่จะเลือกลงทุนในสถาบันการศึกษาที่ชื่นชอบ (Martensen et al., 2000 : หน้า 544-553) นอกเหนือจากคุณภาพการบริการของมหาวิทยาลัย แล้วสิ่งอำนวยความสะดวกภายในมหาวิทยาลัย ผู้เรียนจะพิจารณาในเรื่องคุณภาพของหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ และคุณภาพการสอนอีกด้วย นอกจากนี้ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้อยังมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของผู้เรียนอีกด้วย (Holford and Patkar, 2003 : หน้า 108) ซึ่งในที่นี้หมายถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจะต้องสร้างความเชื่อมั่นทางวิชาการแก่ผู้เรียน ชุมชน และสังคม และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้เรียน อันจะนำมาซึ่งการยกระดับสู่การมีมาตรฐานทางการศึกษา และสร้างความน่าเชื่อถือให้ผู้เรียนเลือกที่จะมาลงทุนกับทางมหาวิทยาลัยในอนาคต

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ เผยแพร่ให้คณาจารย์รับทราบเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ให้เห็นถึงประเด็นความสำคัญในการสร้างผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (TQF) อีกทั้งควรพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาที่ใช้การสอนแบบบรรยาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ให้มีความเชื่อมโยงกับทักษะที่สังคม และตลาดแรงงานต้องการในอนาคต

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการนำรูปแบบการสอนสยโมเดลไปใช้ในรายวิชาอื่นเพิ่มเติมเพื่อยืนยันประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สยโมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อไป